

Jít až k podstatě věci

Implikace je logická operace se dvěma proměnnými. Implikace významově odpovídá podmínkové větě v běžném hovoru „Jestliže A, potom B“

Řekněme nejdříve A.

Zahraniční kapitál ovládá: 45 % – 60% výrobního sektoru, 65 % obchodní činnosti, 75 % exportu, 90 % importu, 98 % bankovního sektoru. Zahraniční vlastníci rozhodují o 55 % zaměstnanců.

Patříme k zemím s výrazně nižším podílem mezd na hrubém národním důchodu ve srovnání s podílem kapitálového výnosu. Kapitál, zahraniční i český, u nás vydělává víc než je průměr EU.

Apologety neoliberalních teorií jsme přesvědčováni, že bychom neměli usilovat o růst mezd, o progresivní zdanění příjmů, že práce u nás je už tak drahá díky odvodům na sociální a zdravotní pojištění, že nám hrozí ztráta konkurenceschopnosti, omezování výroby a likvidace pracovních míst.

Řekněme B.

Jestliže platí výše vyslovená výhrůžka, potom nejsme svobodní ve své vlastní zemi. Jsme ekonomickými nevolníky Kapitálu s velkým K... **zkratka pro stroje, peníze, finanční deriváty a všechny formy krystalizovaného bohatství...přičemž zavíráme oči před tragickým faktem, že je to Kapitál, co nás ve skutečnosti vlastní, a že jsme to my, kdo slouží jemu** (Yanis Varoufakis „Globální Minotaurus“).

Nevolník je synonymum slova otrok. Nedá mi, abych si nevzpomněl na básníkovu slova „...**a ty mor ho, hoj mor ho detvo môjho rodu, čo kradmou rukou siahne na tvoju slobodu, a čo i tam dušu dáš v tom boji divokom, mor ty len a vol' nebyť, ako byť otrokom**“ (báseň Sama Chalupku „Mor ho“)

Pavel Posolda, místopředseda OV KSČM Praha-východ, krajský zastupitel